

bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Na przewozy kolejami wąskotorowymi, stosującymi taryfę ogólną na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, wyszczególnionymi w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 545), z dnia 18 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 736) i z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1066), rozciąga się rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 19 lutego 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. № 17, poz. 112) z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

A. W części II „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428 i № 60, poz. 545):

W „Wykazie opłat dodatkowych” w punkcie 7 „Opłaty za przetrzymanie wagonów i zajęcie torów” wysokość opłat zmienia się w sposób następujący:

„w ust. I: za pierwszą dobę . . .	6000 mk.
za drugą dobę	9000 „
za każdą następną dobę	12000 „
w ust. II: za pierwszą dobę	9000 „
za drugą dobę	12000 „
za każdą następną dobę	18000 „

W tymże „Wykazie opłat dodatkowych” w punkcie 11. „Opłaty za nowe nadanie przesyłki na żądanie odbiorcy” wysokość opłat zmienia się w sposób następujący:

„za każde 100 kilogramów	60 mk.
najmniej od wagonu:	
a) o ładowności poniżej 5000 kg.	3000 mk.
b) o ładowności 5000 i więcej kg.	6000 mk.

B. W części IV. „Tablice opłat przewozowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 91, poz. 847, № 113, poz. 1028 i z 1923 r. № 17, poz. 112):

Dział 1. „Opłaty za przewóz towarów” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 92, poz. 859), ustalony rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1066), podwyższa się o 100%.

C. Część V „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112 nie ma zastosowania na kolejach wąskotorowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 marca 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

127.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 lutego 1923 r.

o wprowadzeniu tymczasowej komunikacji kolejowej pomiędzy Polską a Łotwą przez stację Zemgale.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalenia taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu zarządza się co następuje.

§ 1. 1) Przewóz osób, bagażu, przesyłek nadzwyczajnych i towarów z Polski oraz z będących w polskim zarządzie kolei na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, do Łotwy uskutecznia się ze wszystkich stacji kolei polskich do st. Zemgale.

W kierunku odwrotnym przewóz osób, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych uskutecznia się od st. Zemgale do wszystkich stacji kolei polskich, przewóz zaś towarów tylko do stacji, przy których istnieją wewnętrzne urzędy celne.

Przewóz w obu kierunkach odbywa się na zasadzie przepisów, taryf i dokumentów, obowiązujących w komunikacji wewnętrznej kolei polskich z uwzględnieniem odrębnych warunków przewozowych i taryfowych, istniejących w komunikacji pomiędzy stacjami, położonymi w Górnośląskiej części województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 52, poz. 478) i będącymi w polskim zarządzie kolejami na obszarze Wolnego Miasta Gdańska z jednej strony, a resztą polskiej sieci kolejowej z drugiej strony (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 7, poz. 52 ze wszystkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami).

2) Przewóz tranzytowy towarów pomiędzy stacjami państw obcych, z którymi Polska pozostaje w bezpośredniej komunikacji kolejowej, a stacją Zemgale odbywa się na zasadzie przepisów, taryf i dokumentów, obowiązujących w odnośnej komunikacji bezpośredniej pomiędzy Polską a państwami, korzystającymi z tranzytu przez Polskę dla komunikacji z Łotwą (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 92 poz. 683, z r. 1922 № 53 poz. 494, № 83 poz. 746, z r. 1923 № 5 poz. 28, ze wszystkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami).

3) Od przewozu wyłącza się przesyłki przedmiotów, których przywóz, wywóz lub tranzyt jest nie-
dozwolony na obszarze odnośnego państwa.

4) Na przesyłki w kierunku do Łotwy nadawca sporządza, oprócz zwykłego listu przewozowego, drugi egzemplarz tegoż z napisem w nagłówku: „dla urzędu celnego”.

5) Należności kolei polskich z tytułu przewozu i opłat dodatkowych pobiera się:

a) przy przesyłkach towarów od stacji kolei polskich—z wyjątkiem położonych w górnośląskiej części województwa Śląskiego i będą-

cych w polskim zarządzie kolei na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, — na stacjach nadawczych zgóry za całą przestrzeń przewozu; przy przesyłkach zaś od stacji, położonych w górnośląskiej części województwa Śląskiego i na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, na stacjach nadawczych zgóry za przestrzeń od stacji nadawczej do stacji przejściowych: Herby Polskie, Sosnowiec, Mysłowice, Oświęcim, Dziedzice i Tczew, a za pozostałą przestrzeń przewozu — na st. Zemgale;

b) przy przesyłkach towarów od st. Zemgale do stacji kolei polskich, nie wyłączając położonych w górnośląskiej części województwa Śląskiego i będących w polskim zarządzie kolei na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, — na stacjach odbiorczych;

c) przy przesyłkach towarów od i do stacji państw obcych, pozostających z Polską w bezpośredniej komunikacji kolejowej, — na stacji Zemgale.

Odległość pomiędzy stacjami kolei polskich a stacją Zemgale do obliczania opłat przewozowych określa się przez dodanie 10 klm. do odległości pomiędzy temi stacjami a stacją Turmont.

Dodatkowe opłaty (za naładowanie, ważenie, wyładowanie względnie składowe, postojowe), wynikłe na stacji Zemgale, jako na stacji nadawczej, lub odbiorczej, pobiera się według przepisów i taryf kolei łotewskich.

6) Obciążanie przesyłek zaliczeniami jest nie-dopuszczalne.

7) Odpowiedzialność za zaginięcie, brak i uszkodzenie bagażu i towarów reguluje się na zasadzie przepisów o przewozie bagażu i towarów na kolejach polskich, względnie, przy przewozach tranzytem przez Polskę, na zasadzie przepisów, obowiązujących w odnośnej komunikacji bezpośredniej pomiędzy Polską a państwami, korzystającymi z tranzytu przez Polskę dla komunikacji z Łotwą (vide p. 2).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

OD ADMINISTRACJI: Stale wzrastające ceny papieru, robocizny i t. d. zmuszają Redakcję do podwyższenia ceny prenumeraty za Dz. Ustaw. Pp. Prenumeratorzy, wpłacający prenumeratę po dniu 28 lutego r. b., za 1 kwartał, mogą otrzymać Dz. Ustaw po wpłaceniu do Administracji Dz. Ustaw lub na konto 30.130 do P. K. O. — sumy mk. 30.000. Ze względu na znaczne koszty, związane z wydaniem skorowidza do Dziennika Ustaw za r. 1922 pp. prenumeratorzy, którzy pragną otrzymać skorowidz, proszeni są o wpłacenie sumy 2.000 mk. do Administracji Dziennika Ustaw lub na konto P. K. O. № 30.130. Pp. Prenumeratorom, którzy wpłacą powyższą sumę, skorowidz będzie wysłany natychmiast.

Redakcja zawiadamia, że w roku zeszłym wydano 116 numerów Dz. Ustaw.